

Virðiskumpassin má rættast

Katrin Dahl Jakobsen,
Valevni Javnaðarflokksins

Børnini eru tað dýra-
bærasta vit eiga. Sum
blómur í haganum eru
tey fjøltáttað, litføgur
og sterk undir røttu um-
støðunum. Og tá tey
blóma, er tað framtíð
okkara sum blómar.

Vit vita øll, hvussu
umráðandi fyrstu
árin eru hjá einum
barni. At tey kenna seg
trygg, at stabilitetur
og kontinuitetur er í tí
dagliga virkseminum, at
tey ikki í heilum mæta
nýggjum andlitum, sum
skulu vera um tey, at
teirra náttúrliga forvitni,
granskingarhugur, mál-
menning og alt annað,
sum mennir einstaka
barnið, verður røkt til
fulnar.

Men nú tað frættist,
hvussu illa stendur til á
dagstovnaðkinum, ótt-
ist eg fyri, at hesar haga-
blómur av berari neyð
enda sum malagrót í
brimi, tí faklig orka ikki er
til at taka sær av teimum
og teirra ymiskleika. Vóru

hjálparfólkini og arbeiðið
teirra ikki, kundu vit eins
væl snarað lyklarnar um
á stovnunum í morgin.

Hetta hvørki vil ella
kann Javnaðarflokkurin
standa model til!

Pedagogar vilja annað enn at ansa børnum

Sum rímligt er verð-
ur ofta spurt, hvørjar
ar yvirskipaðu æt-
lanirnar eru við
sjúkrahúsverkinum, við
samferðsluni, við um-
hvørvinum o.s.fr. Men
hvør er yvisskipaða
ætlanin við børnum okk-
ara? Dagstovnaðikið er
lagt út til kommunurnar,
og sostatt er vegurin
longri hjá landsmyndug-
leikanum at blanda seg
í, hvussu kommunurnar

skipa økið. Men landið
kann ongantið skulka
sær undan at áseta
yvirskipað krøv.

Fimmhundrað peda-
gogar vanta, frætta vit.
At fáa loyst tað, er ikki
gjørt í eini handavending.
Men tað fyrsta er so at
fáa fleiri pedagoglesandi.
Tað næsta er at áseta
minimumsnormeringar
fyri, hvussu nógv børn
kunnu vera til hvønn
pedagogin. Og ikki minst
er neyðugt at dagføra
dagstovnalógina, solei-
ðis at umstøðurnar og
arbeiðsumhvørvið á dag-
stovnum okkara verða
munandi betri.

Tað skylda vit okkara
pedagogum. Og tað
skylda vit børnum okk-
ara.

Um dagarnar havi eg
tosað við bæði foreldur
og starvsfólk. Eg fái at
vita, at sjálvt í somu
kommunu eru tilboðini
sera ymisk, bæði hvat ið
foreldur skulu hava við
á stovnin og, at onkur
stovnur mátti lata aftur
longu klokkan trý, tí
starvsfólk ikki vóru tøk.
Harafturat gramdi ein
familja seg um at skula
íggjøgnum alla morgun-
ferðsluna í Havn í triggjar
stovnar at lata teirra
3 børn, og so mæta til
arbeiðis kl. 8. Hetta má
kunna gerast smidligari.

Manglandi virðing

Innast inni hugsí eg, at
tann stóri og veruligi
trupulleikin við hes-

um, sum við so nógvum
øðrum umsorganarar-
beiði, neyvt hongur sam-
an við, at tað mest eru
kvinnur, sum røkja tey.
Og onkursvegna er ov lítil
virðing um hesi størvini.

Her treingir virðis-
kumpassin virkuliga
at verða rættað. Tí at
ansa, læra og menna
børn hjá øðrum er ein
av týðningarmestu sam-
felagsuppgávunum yvir-
høvur.

Ólavsøkuna niðanaftur í býin!

Heini í Havn Magnussen

Eg eri neppa einsamallur
um at halda, at sjarman
við Ólavsøkuni bara
minkar, ár undan ári – og
tað mugu vit gera nakað
við!

Tað er sjón fyri søgn, at
Ólavsøkan bara er blivin
minni og minni tiltalandi

fyri fólk, og ongantið
hava verið so nógv tosa
opið um sína misnøgd um
Ólavsøkuna. Hetta er eina
og alleina staðsetingini at
takka fyri.

Hvør ið hevur skyldina
av, at Ólavsøkan er kroyst
oman á Skálatrøð, har eitt
frímerkið við stálhegni
uttanum og endaleysari
kø, skal verða karmur
um ólasøkuna skal eg
ikki gita nakað um – men
hetta er bara ikki gott.
Hvat trygdini viðvíkur, er
økið heldur ikki optimalt.
Fleiri 1000 fólk, ung og
gomul, børn og vaksin
verða stappað saman inn
í eitt økið, har karrusellir,
tombola, pylsur, ølbúðir
hvørt um annað eru inn-
hegnað, og har er sum
sild í tunnu. Prísirnir eru

eisini óhoyrt høgir. Ein
vanlig barnafamilja við 3
børnum, hevur ikki ráð
til hatta ! hvi ikki bara
droppa hasi svínadýru
armbondini, og gera sum
fyrr, har ein seðil kostar 5
kr og 5 seðlar kosta 20 kr.
hoppiborg kundi kosta 10
kr ella okkurt tilíkt – so
er tað upp til ein sjálvan
hvussu nógv ein vil
brúka.

Um rættindahavarin
til Ólavsøkutiltøkini, sum
er Tórshavnar Ítróttar-
ráð, ikki hevur kapasitet
til tað, so skulu rættindini
gevast øðrum eisini.

Tað er fint at hava
hoppiborg, popcorn sølu
og líknandi, til tey allar
minstu á Skálatrøð – men
tað skal ikki alt verða har
!

Ólavsøkan skal
strekka heilt frá Skála-
trøð, og HEILT niðan
til KFUM, og á vegnum
skulu verða básar við 21
spæl, tombola, vattísa-
søla (candyfloss) og líkn-
andi. Uttanfyri gamla
Føroyabanka (nú kom-
munalur bygningur) eiga
básar at standa. Eisini á
parkeringsøkinum við
Vertshúsið !

Í farnu viku fingur vit so
tey syrgiligu týðindini, at
KFUM heldur uppat við
basarinum – og so flýtur
bikarið yvir! Vit mugu
og skulu hava sjarmuna
iaftur Ólavsøkuna, og tað
ongantið ov skjótt.

Man kann gott góð-
taka at Ólavsøkan ikki
longur er í kommunu-
skúlagarðinum (nú

Finsen) av trygdarávum
er søga – men sum
patriotur í Havn, kann
man ikki góðtaka at ALT
skal verða søga.

Tað er komið hartil,
at børn og ung ikki
tíma Ólavsøkuna meir,
orsaka av endaleysari
kø, høgum prísnum, og
kaos á Skálatrøð. Tí má
okkurt gerast nú, og eitt
sum kundi verið gjørt, er
at Tórshavnar kommuna
lýsir við básum til leigu
á Ólavsøkum frammyvir.
Tað eru góðir mógileikar
fyri inntøku av tí, so
har høvdu nógv verið
um boðið, og so vóru
”happenings” allastaðni.

Hetta má og skal
koma í rættlag aftur, og
vónandi verður Ólav-
søkan 2020 eins og Ólav-

søkan var, áðrenn her-
verk bleiv gjørt inná
hana, og alt bleiv flutt
oman á Skálatrøð.

Nevnast skal, at Ólav-
søkan enn er Tjóðarhátíð
okkara, og at vit eru góð
við hana enn. Tey eru
nógv sum eisini skulu
hava rós fyri sítt íkast til
at Ólavsøkan enn er ein
deilig hátíð, og tey eru
millum annað Frelsunar
herurin, Hornorkestri,
róðrarfeløgini, tey ið
marchera, tey sjálvboðnu
sum taka eina hond í, allir
fyrirleikarir og kommu-
numennirnir. Tit eru øll
gullverd, og til endans
skal eg ynskja øllum
føroyingum eina góða
Ólavsøku - við vón um at
kommunan broytir stað-
setingina frammyvir.

sos.fo
eblaðið

SOSIALURIN

Á iPHONE OG iPAD

Til ber at keypa og lesa Sosialin á iPhone og iPad
– eins og øllum øðrum snildfonum

